

at de have at udrede 120 Kr. 89 Ø. mere, end de kunne regne at oppebære af Kommunens Midler. Hvis saa nogen med disse Detailler for Øje vil mene, at der fra de mindst skatteydendes Side med noget større Sindsro kan styres saaledes, at der gaar en enkelt af deres Kroner mere ind i Kommunekassen, fordi de paa Forhaand kunne vide, at den vender mindst tidobbelt tilbage til deres Kreds, vil jeg sige, at en saadan Mening efter min Opfattelse har ikke saa lidt paa sig, og at der altsaa kan være nogen Fare for, at den Økonomi, der hidtil har præget den landkommunale Styrelse, i Tidernes Løb kunde blive fravegen. Med dette ganske vist ret betydelige Forbehold kan jeg i øvrigt i alt væsentligt indrømme, at under de jævnt fredelige og rolige Forhold, der hidtil har raadet i Landkommunerne, og med den hittidige Form for Skattebyrdens Reparering vil der i alt Fald til en Begyndelse ingenlunde afstedkommes samfundsrystende Revolter, hvis vi ophæve de to Vælgerklasser.

Men anderledes stiller Sagen sig, naar denne Reform, saaledes som det nu bliver Tilfældet, kommer til at samvirke med den ny kommunale Skattelov. Der er Forholdene nemlig lagte saaledes til rette, at en Vælgermajoritet kan tage Kommandoen i Sogneraadet under Vilkaar, der gardere den selv mod Skattepaalæg af nævneværdigt Omfang, kan, om man vil, ligefrem fikserer sin Skat til et Minimumsbeløb, der forbliver upaavirket af, om der omgaas ødselt eller økonomisk med Kommunens Midler. Forholdet er nemlig i saa Henseende dette, at den Vedtægt, som af Amsraadene skal udstedes for Landkommunerne, kan indeholde en Bestemmelse om, at Skatten for Skatteydere, hvis Indtægt er 800 Kr. eller derunder, kan nedskrives efter Ligningsmyndighedernes fri Skøn, dog saaledes, at Skatten ingen Sinde bortfalder, og vil man saa udmaale, hvad denne Bestemmelse kan faa at betyde — en Bestemmelse, som jeg for øvrigt anser for særdeles fortreffelig og som jeg som Indleder paa et Sogneraadforeningsmøde i Lolland-Falsters Stift om Skattevedtægterne selv har været med til at anbefale, for at der derigennem kunde opnaas Adgang til at give Smaakaarsfolk den ubegrænsede Nedsættelse i Skat, som Retfærdighedshensyn kan paakræve — vil man, som sagt, undersøge, hvad denne Bestemmelse kan føre til, vil det fremgaa af, at der i samtlige de Landkommuner, som jeg

har omtalt, kan dannes en Vælgermajoritet, udelukkende af Personer, hvis Skatteindtægt ikke overstiger 800 Kr., altsaa af Personer, der ere i Stand til gennem deres Repræsentanter i Sogneraadet fuldstændig lovmedholdelig i Henhold til Vedtægten at faa sat deres Skat til et Minimumsbeløb, der bliver fuldstændig uforandret af, hvor store eller smaa Midler Landkommunens Styrelse kræver. Jeg tror at turde sige, at det kun vil blive undtagelsesvis, at der kan paavises Landkommuner, hvor der ikke kan dannes en Stemmehøjmajoritet af Skatteydere, hvis Skatteindtægt ligger under 800 Kr. eller ikke overstiger 800 Kr. Man kunde maaske atter sige, at dette er et Tankeeksperiment, der ikke vil blive praktiseret. Men dertil vil jeg dog bemærke, at alt jo er lagt til Rette for Praktiseringen heraf. Vi have en Bestemmelse om, at der i den første Halvdel af April skal fremlægges offentlig en Udskrift af Fortegnelsen over Skatteydernes Navne og de enkeltes Skatteydelse. En Udskrift af denne Liste, omfattende den rigelige Halvdel af de mindste Skatteydere, er fuldstændig tilstrækkelig til at repræsentere Mobiliseringsplanen. Og skulde der være Kommuner, hvor man ikke straks havde Øjet aabent for, at der her foreligger en taknemmelig Opgave, vil der sikkert fra de rette Hovedkvarterer meget hurtigt blive udstedt den fornødne Parole og den fornødne Brugsanvisning. Og vil man indvende, at mange Smaakaarsfolk paa Grund af en vis Afhængighed af de større Skatteydere ikke vilde gaa med til at danne en saadan Stemmehøjmajoritet, vil jeg møde den Indvending med en Henvisning til den hemmelige Afstemning. Det er altsaa de Vilkaar, hvorunder man maa regne med, at dette Forslag, ophøjet til Lov, vil komme til at virke i Landkommunerne. Men jeg vil da sige, at vi hidtil i vort Samfund have haft og lykkeligvis endnu have en betydelig Grundfond af sund Sans, og jeg tror, at der vil være tilstrækkeligt til at skabe et Flertal for den Opfattelse, at det vil være ubetimeligt at ændre de bestaaende Forhold derhen, at den kommunale Styrelse lægges i Hænderne paa en Majoritet, der er i Stand til at begrænse sin Deltagelse i Kommunens Byrder til saadant noget som $\frac{1}{100}$, altsaa 1 pCt. Tænke vi os de 1,808 Vælgere i disse 6 Kommuner, vil den ene Halvdel, 904, suppleret med 60 Vælgere, give 964 Vælgere, og dette Vælgerkorps i samtlige 6 Landkommuner vil kunne dominere Valgene, kunne